

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 4070/2021
15.12.2021. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Јасминке Станојевић, председника већа, Бисерке Живановић и Споменке Зарић, чланова већа, у парници тужиље АА из ..., чији је пуномоћник Славко Перески, адвокат из ..., против тужених ББ из ..., ВВ из ... и „ГГ“ ДОО ..., чији је заједнички пуномоћник Борислав Шушњар, адвокат из ..., ради исплате, одлучујући о ревизији туженог „ГГ“ ДОО Нови Сад, изјављеној против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж 454/21 од 15.04.2021. године, у седници од 15.12.2021. године, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснована ревизија туженог „ГГ“ ДОО Нови Сад, изјављена против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж 454/21 од 15.04.2021. године.

Образложење

Пресудом Вишег суда у Новом Саду П 143/20 од 05.11.2020. године, ставом првим изреке одбијен је приговор литиспенденције истакнут од стране тужених. Ставом другим изреке делимично је усвојен тужбени захтев тужиље за исплату по основу улагања сада пок. ДД, у односу на туженог „ГГ“ ДОО Ставом трећим изреке тужени „ГГ“ ДОО обавезан је да тужиљи исплати 11.109.819,40 динара са законском затезном каматом од 05.11.2020. године до исплате. Ставом четвртим изреке одбијен је тужбени захтев тужиље преко износа досуђеног ставом трећим изреке са припадајућом законском затезном каматом. Ставом петим изреке одбијен је тужбени захтев тужиље да се обавезу тужене ББ и ВВ да јој солидарно са туженим „ГГ“ ДОО исплате 15.372.035,12 динара са законском затезном каматом од 23.06.2008. године до исплате. Ставом шестим изреке одлучено је да свака странка сноси своје трошкове поступка по тужби сада пок. ДД од 02.02.2006. године, у односу на тужиљу и тужене ББ и ВВ. Ставом седмим изреке обавезан је тужени „ГГ“ ДОО да тужиљи АА накнади трошкове поступка по тужби сада пок. ДД од 02.02.2006. године у износу од 1.185.480,00 динара са законском затезном каматом од извршности пресуде до исплате. Ставом осмим изреке тужиља је обавезана да туженима накнади трошкове поступка по њеној тужби од 18.11.2009. године у износу од 123.750,00 динара. Ставом деветим изреке тужени су обавезани да тужиљи солидарно накнаде трошкове поступка насталих поводом предлога тужених за понављање поступка од 23.10.2012. године, у износу од 430.500,0 динара са законском затезном каматом од извршности пресуде до исплате.

Пресудом Апелационог суда у Новом Саду Гж 454/21 од 15.04.2021. године, одбијене су жалбе тужених и потврђена је првостепена пресуда у ставовима првом изреке, усвајајућем делу одлуке о тужбеном захтеву у ставовима другом и тећем изреке и у ставовима шест, седам и девет изреке у односу на трошкове поступка.

Против другостепене пресуде, ревизију је благовремено изјавио тужени „ГГ“ ДОО ..., због битне повреде одредаба парничног поступка и погрешне примене материјалног права.

Врховни касациони суд је испитао побијану пресуду у смислу члана 408. важећег Закона о парничном поступку – ЗПП, која се примењује на основу члана 506. став 2. ЗПП („Службени гласник РС“ 72/11) и утврдио да ревизија туженог није основана.

У поступку није учињена битна повреда одредаба парничног поступка из члана 374. став 2. тачка 2. ЗПП, на коју ревизијски суд пази по службеној дужности. Наводима ревизије указује се на битну повреду поступка из члана 374. став 2. тачка 12. ЗПП, због које се ревизија не може поднети, према члану 407. став 1. ЗПП. Другостепени суд је оценио битне жалбене наводе у смислу члана 398. став 1. ЗПП, па нема битне повреде поступка из члана 374. став 1. ЗПП учињене пред другостепеним судом.

Према утврђеном чињеничном стању, тужила је ћерка сада пок. ДД, који је преминуо 15.08.2018. године, након што је поднео тужбу у овој парници 02.02.2006. године, и сестра сада пок. ЂЂ, који је преминуо 1998. године. Тужене ББ и ВВ су ћерке пок. ЂЂ и његове супруге ЕЕ, која је садашњи директор туженог предузећа. Сада пок. ДД и његова супруга су дана 01.09.1991. године закључили са сином, сада пок. ЂЂ, писмени споразум о сагласности да њихов син оснује приватно предузеће ПП „ГГ“, у чему ће му родитељи као сувласници материјално и финансијски помагати, и биће сувласници на по 1/3 идеалног дела тог предузећа, на његовој непокретној и покретној имовини, као и свих будућих прихода и материјалних добара које ово предузеће буде остварило. Исте године, у регистар Привредног суда у Новом Саду уписано је Предузеће ППДТП „ГГ“, а као једини оснивач био је уписан ЂЂ, који је био директор предузећа све до смрти. Почетком 1992. године, постигнут је усмени договор између сада пок. ДД, ЂЂ и тужиле АА, по коме ће тужила и ДД чинити давања ПП „ГГ“, а да ће за узврат по том основу стећи право власништва на два стана у ..., и то пок. ГГ на већем стану, а тужила на мањем стану. По усменом договору почетком 1992. године, ДД је туженом предузећу дао износ од 514.500 ДМ, која су од стране туженог трошена на зараде радника, куповину машина и опреме за рад, с тим што је новац трошен готовински, без одговарајућих рачуна туженог предузећа. Дописом од 01.09.1997. године, насловљеним као „Обавештење о купопродаји стана за ДД“, ЂЂ је у својству директора туженог предузећа обавестио ДД да је сагласно њиховом усменом договору из 1992. године предузеће закључило уговор о изградњи и купопродаји четворособног стана површине 121,20 м², са ГП „ЖЖ“, који стан ће му бити предат у посед и укњижен на његово име, након што се претходно у земљишним књигама укњижи тужено предузеће. У истом допису је наведено да ће се после тога извршити међусобни коначни обрачун, након чега ће ДД бити исплаћен у новцу или на други начин од стране предузећа, за износ за који давање ДД по наведеном усменом споразуму премашује вредност четворособног стана. Према истом допису, АА, овде тужила, по породичном договору намирена је за износ од 81.000 ДМ, који је дала предузећу, тако

што је добила у власништво почетком 1994. године трособан стан у Након смрти ЂЂ, сада пок. ДД је управљао предузећем као председник Управног одбора, у ком периоду је са предузећем закључио купопродајни уговор од 25.07.1998. године за предметни четворособни стан, а затим уговор о поклону 04.08.1998. године. Ништавост ових уговора утврђена је ранијом правноснажном пресудом. У поступку је утврђено да вредност улагања сада пок. ДД у тужено предузеће у износу од 514.500 ДМ, умањена за тржишну вредност четворособног стана у износу од 144.880,51 ДМ, износи 369.619,49 ДМ, чија динарска противвредност на дан првостепеног пресуђења износ 22.219.638,70 динара.

Сада пок. ДД је дана 02.02.2006. године поднео тужбу у овој парници, против овде тужених и АД „ЖЖ“, током поступка је у парницу као тужиља ступила АА, а првостепена пресуда укинута је решењем Окружног суда у Новом Саду од 22.10.2009. године. У поновљеном поступку, повучена је тужба у односу на АД „ЖЖ“ ..., тужиља АА је поднела засебну тужбу, и одређено је спајање поступака. Пресудом Општинског суда у Новом Саду од 10.12.2009. године правноснажно је одбијен тужбени захтев сада пок. ДД према туженима за исплату за период пре 1997. године због застарелости потраживања, као и тужбени захтев тужиље постављен у тужби од 18.11.2009. године. Пресудом Врховног касационог суда Рев 159/12 од 20.06.2012. године делимично је преиначена пресуда Апелационог суда у Новом Саду Гж 8051/10 од 03.11.2011. године, тако што је одбијена као неоснована жалба тужених и потврђена првостепена пресуда од 10.12.2009. године, у делу који се односи на стварноправне захтеве сада пок. тужиоца ДД. Овом пресудом утврђено је да је ДД по основу усменог договора из 1992. године искључиви власник предметног четворособног стана, те да тај стан не представља заоставштину пок. ЂЂ, нити имовину туженог предузећа. Истом пресудом укинуте су другостепена и првостепена пресуда у делу који се односи на облигационо правни захтев тужиоца ДД и предмет је враћен првостепеном суду на поновно суђење. Поднеском од 04.02.2020. године, тужиља АА је обавестила суд да су правноснажним оставинским решењем иза пок. ДД, она и тужене ВВ и ББ оглашене за његове законске наследнице, и определила је захтев да се тужене обавезу да јој исплате износ од 15.372.035,12 динара са припадајућом законском затезном каматом.

Код овако утврђеног чињеничног стања, правилно је у нижестепеним пресудама примењено материјално право када је тужено предузеће обавезано да тужиљи исплати износ од 11.109.819,40 динара са законском затезном каматом од првостепеног пресуђења до исплате.

Наведени досуђени износ представља половину износа од 22.219.638,70 динара, као улагања датог од стране сада пок. оца тужиље ДД туженом предузећу преко вредности четворособног стана који му је дат, а у складу са усменим договором из 1992. године и дописом од 01.09.1997. године датим од стране пок. ЂЂ у својству директора туженог. Овај износ правилно је обрачунат као противвредност износа датог од стране сада пок. ДД у валути ДМ, на дан првостепеног пресуђења, који се не односи на период пре 1997. године, јер је у том делу правноснажном пресудом одбијен тужбени захтев ДД због застарелости потраживања. У поступку је утврђено да наведена новчана средства ДД као позајмицу није дао свом сину, већ туженом предузећу, и да су средства трошена готовински мимо рачуна, али за потребе рада предузећа и то исплату месечних зарада запослених, куповину машина и опреме за рад. Зато је тужено предузеће правилно обавезано да тужиљи, као наследници свога оца са 1/2 идеалног дела по правноснажном оставинском решењу, исплати половину новчаног

износа датог од стране њеног оца, а који је превазилазио противвредност четворособног стана који је њеном оцу припао у складу са усменим договором из 1992. године, применом одредбе члана 210. став 1. ЗОО.

Наводима ревизије оспорава се постојање усменог договора од 1992. године, указује се да је споран потпис ЂЂ на писменом споразуму од 01.09.1991. године, и наводи да сада пок. ДД није уложио спорни новчани износ у тужено предузеће будући да о томе нема писмених доказа, чиме се оспорава оцена изведених доказа и утврђено чињенично стање, због чега се ревизија не може поднети према члану 407. став 2. ЗПП.

Из наведених разлога, Врховни касациони суд је одлучио као у изреци, на основу члана 414. став 1. ЗПП.

**Председник већа – судија
Јасминка Станојевић, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић